

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010883
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8121010883.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.11.2021 v trestnej veci obžalovaného Q. Š.Y. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 24.06.2021, sp. zn. 0T/88/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému Q. Š., nar. XX.XX.XXXX M. W., trvale bytom B. Č.. XXX, Y.. W.

u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody p o d m
i e n e č n e odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu na 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.06.2021, sp. zn. 0T/88/2021 bol obžalovaný Q. Š. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 02.06.2021 v čase okolo 13.00 hod. v rodinnom dome v obci B. XXX, Y.. W., pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol svoju manželku Q. Š.Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, Y.. W.Š. a to tak, že po predchádzajúcich vulgárnych nadávkach ju v kuchyni domu otvorenou dlaňou pravej ruky jedenkrát udrel po ľavej strane hlavy, pričom vo svojej ľavej ruke držal kuchynský nôž a stále jej vulgárne nadával a zároveň kričal, že ju zabije, následne kuchynský nôž položil na kuchynskú linku a svojou rukou zovretou v päšť a aj otvorenými dlaňami ju udieral po hlave, pleci, chrbte, ťahal ju za vlasy, a opakovane kričal, že ju zabije, následne ju chytil za posledné dva prsty ľavej ruky, vykrútil ich hore, čím ju zatlačil na zem,

kde keď ležala, kopal do jej nohy, chrbta a zadnej časti tela, následne zobral kuchynskú drevenú stoličku so slovami, že ju zabije a sácal so stoličkou do poškodenej, pričom ona utiekla do špajzu, kde ju udrel otvorenou dlaňou po tvári, načo spadla na zem na svoj pravý bok a vtedy položil na ňu stoličku, ktorou na ňu tlačil, pričom jej povedal, že zavolá políciu, ale najprv ju zabije, čím takto poškodenej Q. Š.Y. spôsobil ľahké zranenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrovanie.

Za uvedený skutok mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona, za nezistenia pohľadujúcich ani prítiažujúcich okolností uvedených v § 36 a 37 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu bol výkon uloženého trestu podmienene odložený a uložený probačný dohľad nad správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 roky.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona a § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona mu bol uložený zákaz požívať alkoholické nápoje počas plynutia skúšobnej doby.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, podali odvolanie obžalovaný, ako aj prokurátor.

Obžalovaný ním podané odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.08.2021. Namietal, že, keďže na pojednávaní odzneli rovnaké výpovede ako v prípravnom konaní, je isté, že jeho manželka len využila situáciu, aby sa mohla dostať k domu, o čo sa snažila niekoľko rokov, a tak povedala pod skúseným dozorom vyšetrovateľa, že sa jej vyhrážal zabitím. Q. svojej myšlienky a slová veľmi vkladá do úst iným a hlavne jemu, čo vytvára psychický nátlak na jeho osobu, že si niečo nepamätá. Jej výpoveď je vedená skúseným vyšetrovateľom a táto potvrdzuje, že tento prípad je špekulácia, pričom vo výpovedi sa veľmi často objavuje slovo vyhrážka zabitím. Pri tomto incidente iba Q. spomenula zabitie, a to smerom k nemu slovami „zabi me ty šviňo, zabi“, a to v afekte jej záchvatu zúrivosti. Ona to prekrútila a vo výpovedi uviedla, že to povedal on. Prekrúcanie skutočností má v povahe a keď sa k tomu pridá záchvat zúrivosti, iná obrana, ako spacifikovať jej osobu, nie je možná. Tento prípad jej vyhovuje, lebo dlhodobo sa ho snaží dostať z domu a teraz sa jej to podarilo a to fyzickými útokmi a dlhodobým psychickým nátlakom, z jej strany aspoň raz, keď bola doma z práce. Výpovede synov sú vynútené matkou, preto ich netreba brať do úvahy. Sudca okresného súdu bral do úvahy iba výpoveď Q. Š. podporovanú výpoveďami W. a V. Š., ku ktorým ich donútila ich matka. Čo sa týka nutnej obrany, spomína sa tam kuchynský nôž, ktorý sa nijako nezúčastnil incidentu, len tým, že počas krájanja mäsa ho držal v ruke, keď na neho Q. v amoku zúrivosti zaútočila a nutná obrana je pochopiteľná len pre človeka, čo také chvíle zažíva. Útok v amoku, hoci aj ženy, predstavuje veľké nebezpečenstvo pre obrancu, ak si útočníka nedrží dostatočne ďaleko. Amok zúrivosti prejde do 20 sekúnd, ak je osoba spacifikovaná a nikdy to nebolo ináč. Snažil sa manželku ukludniť a po mnohých incidentoch sa ináč nedalo. To, že sa jej vyhrážal zabitím, je len jej výmysel s podporou vyšetrovateľa, lebo by nemali žiaden prípad. Je to tvrdenie proti tvrdeniu na základe toho, že sa pánu sudcovi páčilo tvrdenie Q. Š., má byť bez akéhokoľvek dôkazu o vyhrázaní zabitím odsúdený. Na základe uvedených skutočností žiadal, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa s tým, že nebolo dokázané sa stal skutok nebezpečného vyhrážania alebo navrhol, aby sám vo veci rozsudkom rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Prokurátor namietal, že odvolanie bolo podané v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. Trest uložený obžalovanému považuje za neprimerane mierny, neodzrkadľujúci závažnosť konania obžalovaného a nezohľadňujúci jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti. Obžalovaný sa konania zakladajúceho trestnoprávnu zodpovednosť dopustil voči svojej manželke, s ktorou má dlhodobo zlý vzťah, a to predovšetkým v dôsledku požívania alkoholických nápojov, po požití ktorých sa stáva agresívny a do popredia vystupuje jeho násilná povaha a fyzické a verbálne útoky voči nej. Samotný útok voči poškodenej manželke trval dlhšiu dobu, počas neho obžalovaný opakovane poškodenú fyzicky napádal, bil, kopal do nej, ťahal ju za vlasy vykrútil jej prsty a pritom sa opakovane vyhrážal, že ju zabije. Pri útoku použil zbraň - stoličku, ktorú potom, ako poškodená spadla na zem, položil na ňu a tlačil poškodenú o zem, čím mala výrazne sťažené dýchanie. V tom čase poškodená kričala na susedu, aby jej prišla pomôcť, na čo jej obžalovaný povedal, že nikto jej pomôcť nepríde a ju tam zabije.

Poškodená pri útoku utrpela viacero zranení, ktoré korešpondovali s popisom udalostí, ako to uviedla, kde vizuálne boli identifikované predovšetkým začervenané miesta na tvári a brade, hematóm na ramene a začervenané miesta na prstoch ľavej ruky. Obžalovaný ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní prezentoval nekritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, tvrdil, že išlo o nutnú obranu voči útoku jeho manželky, nevyhrážal sa jej, a to aj napriek tomu, že spáchanie skutku bolo podporené mimo výsluchu poškodenej aj ďalšími dôkazmi, predovšetkým výsluchmi synov obžalovaného, ktorí jednoznačne poukázali na agresívnu povahu svojho otca v stave intoxikácie, zápisom o dychovej skúške, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu a v neposlednom rade aj z úradného záznamu hliadky PZ. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby, kde vzhľadom na uvedené skutočnosti má za to, že takýto trest je neprimeraný, preto navrhol, aby súd druhého stupňa zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému za spáchaný prečin trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby s podmieneným odkladom na dlhšiu skúšobnú dobu za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe a zákazu požívania alkoholických nápojov počas plynutia skúšobnej doby.

Prvostupňový súd odvolaniami napadnutý rozsudok odôvodnil vykonaným dokazovaním, najmä ucelenou a konzistentnou výpoveďou poškodenej, ktorá presne popísala spôsob vzniku poranení, ktoré korešpondujú s fotografickou dokumentáciou a zároveň jej výpoveď podporujú výpovede svedkov, ktorí sa rozhodli vypovedať aj proti vlastnému otcovi z dôvodu napätej situácie v rodine, spôsobenej požívaním alkoholu obžalovaným, čo pomohlo súdu dotvoriť obraz nepriaznivých pomerov, ktoré už dlhodobo panujú medzi obžalovaným a poškodenou, čím mal súd za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe a spôsobom, ako ho popísala poškodená a spáchal ho obžalovaný. Súd neuveril obrane obžalovaného, že voči útokom manželky sa len bránil, pretože vzhľadom na jeho jednoznačnú fyzickú prevahu voči manželke, nemal dôvod brániť sa takýmto spôsobom, aký sám popisoval, kde aj na hlavnom pojednávaní priznal, že je jednoznačne silnejší ako manželka. Obžalovaný sám priznal, že v prítomnosti svojich synov si nedovolí fyzické útoky voči poškodenej, nakoľko si uvedomuje, že voči nim už nemá fyzickú prevahu. Obžalovaný priznal, že okrem iného, počas spáchania skutku dal svojej manželke facku, čiže ju udrhel otvorenou dlaňou po tvári, čo on označil ako nutnú obranu voči je verbálnym a fyzickým útokom. To, že ju fackoval už aj v minulosti, nepopieral a vyplynulo to aj z výpovedí svedkov a poškodenej. Trestnoprávna minulosť obžalovaného je tiež nepriamym dôkazom toho, že má sklony k násilnému správaniu a môže byť pre okolie nebezpečný. Poškodená na hlavnom pojednávaní vypovedala pod prísahou, čo v prípade, ak by bolo dokázané, že uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie vo veci samej, hrozila by jej prísnejšia trestná sadzba za spáchanie trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy. Naproti tomu, obžalovaný, má v zmysle Tr. poriadku možnosť vypovedať aj nepravdu.

Po preskúmaní odvolaniami napadnutého rozsudku, ako aj predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu vecí, a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil, keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu, a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán, pričom ani procesné strany sa nedomáhali v priebehu odvolacieho konania vykonania ďalších dôkazov.

Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodit' záver, že obžalovaný Q. Š. spáchal skutok tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa.

Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12

Tr. poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či došlo k spáchaniu skutku a ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného ustáliť predovšetkým na základe výpovede svedkyne poškodenej Q. Š., ktorá popísala, ako ju mal obžalovaný v inkriminovaný deň napadnúť po predchádzajúcom slovnom konflikte, pričom sa jej mal opakovane vyhrážať, že ju zabije, udieral ju, vykrútil jej prsty na ľavej ruke, kopal do nej, sácal do nej a keď spadla na zem, stoličkou ju pritlačil k zemi, s tým, že kričala na susedu o pomoc, pričom aj keď v minulosti ju už fyzicky napadol, ona toto neoznamovala, ale tentokrát sa prvýkrát stalo, že sa jej vyhrážal, že ju zabije, z čoho dostala strach.

Z uvedeného je zrejmé, že v predmetnej trestnej veci stáli proti sebe antagonické výpovede obžalovaného, ktorý spáchanie skutku poprel a svedkyne poškodenej Q. Š., ktorá popísala priebeh skutku, pričom súd zvažoval, ktorej z uvedených výpovedí je možné uveriť a dospel k záveru, že je potrebné uveriť výpovedi svedkyne poškodenej, a to nielen z dôvodu, že táto vypovedala pod prisahou, čím by sa v prípade uvedenia nepravdy dopustila trestného činu a vystavila riziku trestného stíhania, ale jej výpoveď je vo všeobecnosti podporovaná výpoveďami svedkov W. Š. P. V. Š., teda synov obžalovaného a poškodenej, ktorí, aj keď neboli prítomní pri samotnom skutku, vo všeobecnosti popísali správanie otca, obžalovaného Q. Š., pričom zároveň uviedli, že obaja boli prítomní pri tom, keď mal obžalovaný matku fyzicky napadnúť a dať jej facku, ako aj opísali problémy obžalovaného s alkoholom, pod ktorého vplyvom je agresívny.

Výpoveď svedkyne poškodenej Š. zároveň potvrdzuje aj zápisnica o prehliadke tela poškodenej s fotodokumentáciou, pričom z odpisu z registra trestov obžalovaného rovnako vyplýva, že tento bol v minulosti opakovane súdne trestaný, aj keď vo všetkých prípadoch sa naňho hľadí, ako keby nebol odsúdený, pre fikciu zahladenia odsúdenia, pričom v troch prípadoch išlo o trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221, resp. § 222 Tr. zákona účinného do 31.12.2005.

Na základe uvedeného aj krajský súd dospel k záveru, že súhrn uvedených dôkazov preukazuje vinu obžalovaného Q. Š. a tvorí logický a ničím nenarušovaný celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného Q. Š. po právnej stránke kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe, čím naplnil po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke, skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovaného zároveň v rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd udáva, že po oboznámení sa s obsahom spisu a najmä registrom trestov obžalovaného, zistil, že nepostupoval prvostupňový súd správne, ak obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, teda, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, nakoľko z registra trestov obžalovaného vyplýva, že aj keď má v tomto štyri záznamy, vo všetkých štyroch prípadoch ide o odsúdenia z rokov 1983 až 1985, čiže od uvedenej doby už uplynula doba viac ako 35 rokov s tým, že vo všetkých prípadoch sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený. Na základe uvedeného mal krajský súd za to, že u obžalovaného je možné konštatovať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, teda, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, čím došlo k zmene pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a k prevahe poľahčujúcich okolností, a následkom uvedeného aj k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery odvolací súd zhodnotil všetky okolnosti prípadu a prihliadal aj na osobu obžalovaného, pričom u obžalovaného, vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností, upravil trestnú sadzbu oproti rozhodovaniu súdu prvého stupňa tak, že znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal trest v rámci takto upravenej trestnej sadzby. S poukazom na odpis z registra

trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že aj keď tento bol v minulosti štyrikrát súdne trestaný, avšak vo všetkých štyroch prípadoch ide o odsúdenia staršieho dáta a vo všetkých štyroch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený pre fikciu zahladenia odsúdenia, odvolací súd mal za to, že trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia v trvaní 15 mesiacov, je trest dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti a zodpovedá zásadám na ukladanie trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, t. j. poukaz na individuálnu a generálnu prevenciu, pričom odvolací súd prihliadal aj na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že v predmetnej trestnej veci ide o tvrdenie proti tvrdeniu, krajský súd poukazuje na vyššie uvedené odôvodnenie, z ktorého vyplýva, na základe akých skutočností uveril výpovedi svedkyne poškodenej Q. Š. a neuveril výpovedi obžalovaného, ktorý spáchanie skutku, respektíve vyhrážanie sa zabitím, poprel.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na inštitút nutnej obrany, krajský súd poukazuje na skutočnosť, že podľa jeho názoru v predmetnej trestnej veci nejde o nutnú obranu práve z dôvodu, že obžalovaný neodvracal hroziaci alebo trvajúci útok na jeho osobu, ale v zmysle ustálenej dôkaznej situácie bol to práve on, ktorý fyzicky napadol poškodenú, pričom vyhrážanie sa zabitím nie je možné považovať za obranu pred útokom inej osoby, ani keby k nemu došlo.

Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora krajský súd udáva, že s poukazom na skutočnosť, že u obžalovaného došlo k zmene pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v jeho prospech, nebolo namieste mu ukladať prísnejší trest tak, ako to navrhoval prokurátor.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku, ako aj na základe ktorých odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.